

Sygn. akt VI U 22/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2022r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2022 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tyt. wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 17 września 2019 r., znak (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi A. A. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu 19 lipca 2019 r. w wysokości odpowiadającej 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, tj. w kwocie 4.585,00 zł (słownie: cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt pięć 00/100).

Sędzia Dorota Witkowska

Sygn. akt VI U 22/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 września 2019 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił A. A. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej, uzasadniając to w ten sposób, że zdarzenie z dnia 19 lipca 2019 r. nie zostało uznane za wypadek podczas prowadzenia działalności gospodarczej.

/k.5, decyzja w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji, odwołał się powód A.A., nie zgadzając się z rozstrzygnięciem.

/k. 2 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/k. odpowiedź na odwołanie/

Decyzją z dnia 9 lipca 2020 r. (ten sam znak j/w) pozwany uchylił decyzję z 17 września 2019 r. nadal odmawiając powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z uzasadnieniem takim, że zdarzenie z dnia 19 lipca 2019 r. nie zostało uznane za wypadek podczas prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na brak nagłości zdarzenia.

/decyzja w aktach ZUS/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A.A. objęty jest ubezpieczeniami społecznymi, w tym ubezpieczeniem wypadkowym, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych.

W dniu 19 lipca 2019 r. pracując w warsztacie około godz. 11:00 podczas odkręcania za pomocą klucza krzyżakowego śrub mocujących prawe przednie koło w naprawianym pojeździe, powód poczuł silny ból w lewym łokciu promieniujący do nadgarstka.

/okoliczności bezsporne/

W wyniku zdarzenia z dnia 19 lipca 2019 r., powód doznał nagłego przeciążenia mięśni lewego przedramienia wskutek działania czynnika zewnętrznego, tj. siły powstałej przy odkręcaniu śrub kolejnego koła auta za pomocą klucza krzyżakowego. Skutkiem tego był uraz przyczepów mięśni przedramienia w okolicy nadkłykcia bocznego lewej kości ramiennej, co spowodowało zapalenie nadkłykcia lewej kości ramiennej, tzw. łokieć tenisisty.

Czynnikami powodującym uraz była wyłącznie przyczyna zewnętrzna w postaci nadmiernej siły wyzwolonej podczas odkręcania koła.

U powoda ostatecznie doszło do zapalenia nadkłykcia lewej kości ramiennej z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczeniem siły mięśni przedramienia o stosunkowo niewielkim nasileniu, co spowodowało długotrwały uszczerbek na zdrowiu wg punktu 114b tabeli uszczerbkowej w wymiarze 5 %.

/dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii k.41-42 /

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz opinii biegłego sądowego ortopedy traumatologa narządu ruchu R. P.. Okoliczności bezsporne nie nasuwały wątpliwości Sądowi znajdując potwierdzenie w dokumentach i oświadczeniach stron. Opinia biegłego była miarodajna dla ustaleń faktycznych, albowiem odpowiadała zagadnieniom przedstawionym w tezie dowodowej, a ponadto była zrozumiała, logiczna i kompletna. Strony również nie wnosiły uwag do opinii, co pozwany wyraził wprost w piśmie z dnia 20 września 2021 r. powołując się na opinię lekarską zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika ZUS (k. 49-50). Tym samym Sąd uznał zgromadzony w sprawie materiał dowodowy za pełny i umożliwiający merytoryczną ocenę wydanej decyzji a zarazem usprawiedliwiający wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany kwestionował, że zdarzenie jakiemu powód uległ w dniu 19 lipca 2019 r. stanowiło wypadek przy pracy. Oceniając zatem charakter prawny tego zdarzenia Sąd miał na uwadze, że stosownie do art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2019.1205, ze zm.- zwana dalej ustawą wypadkową) za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu omawiane zdarzenie spełniało wszystkie powyższe kryteria, gdzie fakt podlegania ubezpieczeniu wypadkowemu przez powoda oraz związek zdarzenia z pracą, gdzie odkręcanie śrub koła samochodu to jedne z typowych czynności związanych z prowadzeniem naprawy i konserwacji pojazdów samochodowych – nie były kwestionowane przez pozwanego.

Pozwany zarzucił brak nagłości zdarzeniu, choć nie wyjaśnił bliżej w czym upatrywał braku tej nagłości. Tymczasem biegły sądowy w opinii wprost wyraził, że przyczyną zdarzenia było nagle przeciążenie mięśni lewego przedramienia. Nadto należy zauważyć, że nagłość zdarzenia wyraża się w czasie działania przyczyny zewnętrznej na organizm, na jej zaskakującym i nieprzewidywalnym charakterze i w ocenie Sądu uznać należy, że skoro u powoda doszło do nagłego przeciążenia mięśni, to spełniona została przesłanka nagłości zdarzenia rozumiana w ten sposób, że zdarzenie było zaskakujące i nieprzewidywalne.

Opierając się na opinii biegłego sądowego uznać należało także, że omawiane zdarzenie spowodowała przyczyna zewnętrzna w postaci siły powstałej przy odkręcaniu śrub kolejnego koła auta oraz że doszło do powstania urazu przyczepów mięśni przedramienia w okolicy nadkłykcia bocznego lewej kości ramiennej w postaci zapalenia nadkłykcia lewej kości ramiennej, co z kolei spowodowało określony przez biegłego uszczerbek na zdrowiu. Pozwany nie kwestionował opinii, co oznacza, że uznał powyższe ustalenia za prawidłowe.

W konsekwencji Sąd uznał, że skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż zdarzenie powoda z 19 lipca 2019 r. spełniało przesłanki uznania za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej a jednocześnie, że powód wskutek tego wypadku doznał uszczerbku na zdrowiu, to na zasadzie art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej należało mu się jednorazowe odszkodowanie w wysokości odpowiadającej ustalonemu długotrwałemu uszczerbkowi na zdrowiu, który wynikał z pozycji 114b tabeli uszczerbkowej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2013.954 – tekst jednolity – zwane dalej rozporządzeniem).

Wysokość odszkodowania Sąd ustalił na podstawie art. 12 ust. 1 i 5 ustawy wypadkowej oraz Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P.2019.270) przyjmując do jego obliczenia stawki obowiązujące w dacie zaskarżonej decyzji tj. 917 zł za 1% uszczerbku na zdrowiu.

Jednocześnie wyjaśnienia dodatkowego wymaga, że Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego z 28 lipca 2020 r. o umorzenie postępowania z uwagi na uchylenie zaskarżonej decyzji decyzją z dnia 9 lipca 2020 r., co miałyby świadczyć o tym, że skoro odpadł przedmiot zaskarżenia, gdyż wyeliminowano z obrotu prawnego zaskarżoną decyzję, to niedopuszczalne względnie zbędne stało się wydanie wyroku i dlatego postępowanie powinno zostać umorzone na podstawie art. 355 kpc. W tej mierze należy zwrócić uwagę, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązuje art. 477¹³ kpc, który stanowi *lex specialis* względem art. 355 kpc i pozwala na odpowiednie umorzenie postępowania jedynie w przypadku wydania decyzji uwzględniającej w całości lub części żądanie strony. Uchylenie zatem zaskarżonej decyzji i ponowne rozstrzygnięcie na niekorzyść strony nie uzasadnia umorzenia postępowania na podstawie art. 477¹³ kpc ani art. 355 kpc (tak też, komentarz, KPC, Art. 477[13] SPC T. 6 red. Machnikowska 2022, wyd. 1; w legalis). W takiej sytuacji Sąd powinien ocenić zasadność odwołania i stosownie do treści art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc albo je oddalić, gdy nie ma podstaw do jego uwzględnienia albo zmienić w całości lub części zaskarżoną decyzję i orzec co do istoty sprawy, co nastąpiło w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w p. I wyroku.

Na oryginale właściwy podpis